

Verslag Edison Klassiek Gala 2011

Precies 50 jaar nadat de Edisons voor het eerst in het Kurhaus werden uitgereikt, was de monumentale Scheveningse zaal opnieuw het decor van dit evenement. Deze editie was weer een 'klassieker'. Alle elementen die de Edisons zo leuk maken, waren aanwezig: mooie muziek, gelukkige winnaars en... een paar relletjes.

Het Edison Klassiek Gala 2011 was er een met een politieke lading. Enkele dagen eerder had staatssecretaris Halbe Zijlstra van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap bekendgemaakt €200 miljoen te zullen gaan bezuinigen op cultuur. En uitgerekend *hij* was uitgenodigd om de Edison Oeuvreprijs te komen uitreiken. Het werd een avond die ook Zijlstra niet licht zal vergeten...

In het voorbijgaan...

Als organisatie van een dergelijk evenement moet je sowieso rekening houden met zaken waar een buitenstaander niet bij stilstaat. Letterlijk, in dit geval, want een van de liften was zo geprogrammeerd, dat die niet stopte in de zaal waar het tv-programma werd opgenomen. Dan werd ongewenst getingel tijdens de uitzending voorkomen. Goed geanticipeerd, maar helaas minder goed gecommuniceerd. Bij gevolg strandde de poging van Edison-directeur Paul Solleveld om de staatssecretaris naar de visagie te begeleiden op een hilarisch tafereel: de lift ging omhoog en de lift ging omlaag, maar ging daarbij wel steeds aan de twee voorbij, zonder voor hen te stoppen. Uiteindelijk hebben ze de brandtrap maar genomen.

Hoge noot

Ook Pieter-Jan Hagens, die het gala voor het eerst presenteerde, sloeg een stapje over. Hij kwam na het optreden van violiste Vilde Frang het podium op, maar liet de voor haar bedoelde Edison (in de categorie 'Het debuut') in de coulissen staan.

Andreas Staier speelde Goldberg Variatie No. 13 van Johann Sebastian Bach ter ere van zijn Edison 'De solist – instrumentaal'. Toen Hagens hem vroeg of het instrument dat hij bespeelde, de klavecimbel, erg afwijkt van de piano, antwoordde hij gevat: "Een klavecimbel heeft ook toetsen en hoe verder je naar rechts gaat des te hoger worden de noten." Wie zei daar dat klassieke muzikanten geen humor hebben?

Hagens was schijnbaar toch al overmand door de grandeur van het moment, want hij noemde Mark Padmore bij de overhandiging van zijn Edison (in de categorie 'De solist – vocaal') van de weeromstuit James.

Hartenkreet

Halbe Zijlstra was op dat moment al in de zaal. Dat was de opnameleider helaas ontgaan, zodat de tv-opname voorafgaand aan de uitreiking van de Oeuvreprijs (die Zijlstra voor zijn rekening zou nemen) even werd stilgelegd 'omdat de staatssecretaris nog niet aanwezig is'. Die zat echter

wel degelijk op de eerste rij en was door een opmerksamere AVRO-medewerker zelfs al voorzien van een zendermicrofoon.

Eenmaal op het podium meende een aantal van de aanwezigen de speech van Zijlstra met luid boegeroep te moeten onderbreken. Een van hen gooide er, terwijl hij de zaal uitbeende, nog een voor iedereen verstaanbaar 'Huichelaar!' achteraan. "Some people have difficulties with politeness", verontschuldigde de politicus zich, hoewel zijn financiële ingreep op de cultuursector ook niet al te vriendelijk was overgekomen. Uiteindelijk kwam het toch tot een overhandiging. Daniel Barenboim was de gelukkige winnaar. Hij had in zijn carrière al drie Edisons gehad, maar nog niet eerder de Oeuvreprijs.

Tekst en uitleg

Barenboim had het boegeroep gelaten aangehoord en speelde na de in ontvangstname van zijn prijs twee prachtige stukken op piano. Achteraf werd de Israëlische dirigent door een productiemedewerker op het hart gedrukt dat de kreten niet voor hem bedoeld waren. Gelukkig had Barenboim het zich niet te zeer aangetrokken, en dacht hij dat het te maken had met het Israëlich-Palestijnse conflict. Ook die indruk kon door de medewerker worden ontzenuwd.

Pieter-Jan Hagens legde dit na afloop van de uitzending nog even aan de aanwezigen uit, zoals hij gedurende de avond al meerdere 'voorvalletjes' uiterst charmant oploste. Alleen konden die intermezzo's uiteraard geen plaatsje krijgen in de uiteindelijke tv-uitzending.

En hij zag dat het goed was...

Het programma, dat de zondag na het gala door vaste partner AVRO op Nederland 3 werd uitgezonden, was een wervelende vertoning. Uiteraard werd helemaal aan het begin even stilgestaan bij het overlijden, precies twee weken eerder, van Edison-nestor Willem Duys. Die zou tevreden geweest zijn bij het zien van de uitzending, vol spectaculaire beelden maar *zonder* ontsierend boegeroep. Duys zou ook met goedkeuring kennisgenomen hebben van de kijkcijfers: 347.000 mensen hadden ingeschakeld, een mooi aantal voor een zondagavond.